

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200326
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7019200326.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča, členov senátu JUDr. Tatiany Sabadošovej a JUDr. Mareka Kotoru, v právnej veci žalobkyne O. N., bytom Z. XX, proti žalovanému Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, Masarykova 10, 080 01 Prešov, v konaní o správnej žalobe o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KaPO/12245/2019, ČRZ: 56656/2019 zo dňa 18.04.2019, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Účastníkom nepriznáva právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalovaný rozhodnutím č. KaPO/12245/2019, ČRZ: 56656/2019 zo dňa 18.04.2019 ako príslušný správny orgán podľa § 1 ods.1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov podľa § 10 ods.5 a § 11 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte aj: „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“) nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci, vrátane nároku na predbežné poskytnutie právnej pomoci v právnej veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018.

2. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že dňa 11.03.2019 mu bol doručený list, z obsahu ktorého vyplývalo, že žiadateľka žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/437/2017 zo dňa 12.12.2018. Keďže žiadosť nebola podaná na predpísanom tlačive a zároveň žiadateľka nepredložila žiaden doklad preukazujúci splnenie podmienok na poskytovanie právnej pomoci, centrum rozhodnutím zo dňa 15.03.2019 prerušilo správne konanie, a zároveň vyzvalo žiadateľku na predloženie tlačiva žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, ktoré jej centrum zaslalo v prílohe a na predloženie vo výzve požadovaných dokladov, údajov a vyjadrení. Vyplnené tlačivo žiadosti o poskytnutie právnej pomoci spolu s požadovanými dokladmi a časťou požadovaných údajov a vyjadrení bolo centru doručené dňa 12.04.2019.

3. Žiadateľka zároveň spolu s doložením tlačiva žiadosti požiadala aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že jej hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty na podanie dovolania proti predmetnému rozsudku, ktorá uplynie dňa 25.04.2019. Žalovaný uviedol, že v prípade žiadosti o predbežné poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovenia § 11 zákona č. 327/2005 Z.z. centrum skúma, či žiadateľovi hrozí zmeškanie lehoty. Účelom rozhodnutia o predbežnom poskytnutí právnej pomoci v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci je zabezpečenie efektívnej ochrany

práv a oprávnených záujmov žiadateľa centrom ešte pred skúmaním podmienok na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu hroziaceho nebezpečenstva zmeškania lehoty.

4. Žalovaný v rozhodnutí konštatoval, že vo veci, s ktorou sa žiadateľka obrátila na žalovaného je daná jeho pôsobnosť, pretože ide o občianskoprávnu vec. Žalobkyňa na preukázanie skutkového stavu a opodstatnenosti nároku žalovanému predložila fotokópiu rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018 a svoje vyjadrenie zo dňa 06.04.2019 doručené centru dňa 12.04.2019. Ďalej skonštatoval, že v spise žalovaného sa nachádza aj záznam z telefonického rozhovoru s advokátkou M.. O. O. zo dňa 16.04.2019 a s pracovníčkou Informačného centra Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17.04.2019. Advokátka M.. O. O. taktiež centru dňa 17.04.2019 doručila potvrdenie o doručení rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018 do jej elektronickej schránky dňa 24.01.2019. Žalovaný ďalej uviedol, že z predložených dokladov, ako aj vyjadrení žalobkyne, vyplýva, že označeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4C/1/2012-169 zo dňa 27.07.2017 v právnej veci o ochranu osobnosti, náhradu nemajetkovej ujmy a náhradu škody a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V uvedenom konaní vystupovala žiadateľka v procesnom postavení žalobkyne v 2. rade, L.. A. N. v procesnom postavení žalobcu v I. rade a U. M. v procesnom postavení žalovaného. Rozhodnutím centra číslo spisu: KaPO 4N 14976/2017-3725/2018 zo dňa 11.01.2018 bola na zastupovanie žiadateľky v predmetnom konaní určená advokátka M.. O., ktorá žiadateľku zastupovala do právoplatného skončenia veci, t.j. v konaní pred okresným, ako aj krajským súdom. Žiadateľka v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci namietala nesprávny postup pri doručovaní predmetného rozsudku krajského súdu, keď jej tento nebol doručený Okresným súdom Spišská Nová Ves, ale určenou advokátkou M.. O.. Zo žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, ako aj z poznámky na fotokópii predmetného rozsudku krajského súdu vyplýva, že žiadateľka si ho prevzala dňa 25.02.2019 a z tohto dôvodu požiadala aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci, keďže lehota na podanie dovolania by jej mala uplynúť dňa 25.04.2019. Advokátka M.. O. O. v telefonickom rozhovore centru oznámila, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018 jej bol ako právnej zástupkyňi žiadateľky doručený dňa 24.01.2019, o čom centru zaslala aj doklad z jej elektronickej schránky. Následne tento rozsudok dňa 29.01.2019 odoslala žiadateľke. V telefonickom rozhovore s pracovníčkou Informačného centra Okresného súdu Spišská Nová Ves bolo zároveň zistené, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4C/1/2012-169 zo dňa 27.07.2017, ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018 nadobudli právoplatnosť dňa 29.01.2019, to znamená, že poslednému účastníkovi konania, resp. jeho právnomu zástupcovi, bol rozsudok krajského súdu doručený dňa 29.01.2019. Keďže žiadateľka mala v konaní v predmetnej právnej veci zástupcu so splnomocnením na celé konanie, a to advokátku M.. O., v zmysle ustanovenia § 110 ods.1 CSP sa písomnosť, a teda aj rozsudok, doručuje len tomuto zástupcovi. Skonštatoval, že postup okresného súdu, ktorý rozsudok krajského súdu doručoval len právnej zástupkyňi žiadateľky je správny a zákonný, a keďže označený rozsudok Krajského súdu v Košiciach bol advokátke M.. O. doručený dňa 24.01.2019, od tohto dňa začala žiadateľke plynúť lehota dvoch mesiacov na podanie dovolania, ktorá uplynula dňa 25.03.2019, keďže posledný deň lehoty, deň 24.03.2019, pripadol na deň pracovného pokoja. Vychádzajúc z uvedeného malo centrum za to, že lehota na podanie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018 žiadateľke uplynula dňa 25.03.2019, a preto v čase vydania tohto rozhodnutia žiadateľke nehrozí nebezpečenstvo zmeškania ani hmotnoprávnej, ani procesnoprávnej lehoty, ani bezprostredná ujma na jej právach, preto centrum rozhodlo o žiadosti o predbežné poskytnutie právnej pomoci tak, že nárok na predbežné poskytnutie právnej pomoci žiadateľke nepriznalo. Keďže už pri jednoduchom právnom posúdení je zrejmé, že žiadateľka zmeškala lehotu na podanie požadovaného mimoriadneho opravného prostriedku, centrum malo za to, že právna vec, s ktorou sa žiadateľka na centrum obrátila, je z vyššie uvedených dôvodov zrejme bezúspešná. Na doplnenie centrum uviedlo, že vyplnené tlačivo žiadosti o poskytnutie právnej pomoci spolu s požadovanými dokladmi a časťou požadovaných údajov a vyjadrení boli centru doručené až dňa 12.04.2019. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný s poukazom na ustanovenie § 6 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi uzavrel, že vo veci, s ktorou sa žiadateľka obrátil na žalovaného nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľka nespĺnila jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie tohto nároku. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci pritom má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na jej poskytovanie.

5. Včas podanou správnu žalobou zo 04.05.2019 (doručenou Krajskému súdu v Košiciach 09.05.2019) žalobkyňa žiadala preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného Centra právnej pomoci, kancelária Prešov zo dňa 18.04.2019 č. KaPO/12245/2019, ČRZ: 65556/2019, toto rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť ako nezákonné a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadala priznať úplnú náhradu trov konania.

6. V žalobe zdôraznila, že sa podanou správnu žalobou sa v zákonnej lehote podľa § 177 ods.1 a nasl. Súdneho správneho poriadku domáha ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy tvrdiac, že ako účastníčka konania bola rozhodnutím správneho orgánu (žalovaného) ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Namietala, že rozhodnutie žalovaného je v celom rozsahu zmätočné, nepreskúmateľné. Takisto aj jeho odôvodnenie je nedostačujúce a pre napadnutý výrok nemá oporu v odôvodnení, ako aj v zákone a „je výsmechom a ignoráciou súdu“, ktorý už viacnásobne zrušil takéto rozhodnutia tohto správneho orgánu. Tiež podľa jej názoru sú tieto rozhodnutia nerešpektovaním súdneho rozhodnutia, ako aj „opovrhnutím súdu.“ Poukázala na to, že v takmer totožných rozhodnutiach o zrejmej bezúspešnosti sporu (ako je aj tento prípad) už vydal správny súd viaceré rozhodnutia, napríklad pod sp. zn. 7S/32/2018, sp. zn. 8S/45/2018 atď... V podobných prípadoch boli vydané aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. sp. zn. 7Szo/13/2014 atď.... Podľa jej názoru sú dôvody uvedené v rozhodnutí žalovaného „chabé, úbohé a nemajú oporu v zákone a navyše nemá oporu v zákone.“ Tvrdila, že to čo uvádza žalovaný v odôvodnení rozhodnutia je dôkazom toho, že určená advokátka žalovanej mala nadštandardnú aktivitu viacej kontaktovať telefonicky Okresný súd Spišská Nová Ves a žalovaného, ako ju ako samotnú klientku, ktorej bola ustanovená na právne zastúpenie vo veci. Uviedla, že správny orgán si toto rozhodnutie chcel dokonale prispôbiť výroku rozhodnutia a jeho odôvodnenie je dôkazom toho, ako funguje právna pomoc Centra právnej pomoci, Kancelária Prešov. Namietala argumentáciu správneho orgánu na strane 4. odôvodnenia tohto rozhodnutia a tvrdila, že je irelevantná a pred súdom neobstojí, a že je zrejme inováciou zákona a prispôsobovaním obhajoby svojej neschopnosti zákonnou cestou v zmysle platného zákona rozhodnúť o žiadosti žiadateľa je aj v rozpore s jeho už vydaným rozhodnutím v tej istej veci. Uviedla, že tento dôkaz predloží priamo súdu na pojednávaní. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaný v odôvodnení tohto rozhodnutia označil plnomocenstvo podpísané určenej advokátke, ale neuvádza svoje rozhodnutie, ktorým ju určil, a teda neuvádza podstatnú vetu z tohto rozhodnutia, a to, že: „... že rozhodnutím centra bola určená advokátka M.. O.. O. v konaní pred súdom v právnej veci ochrany osobnosti, a náhradu nemajetkovej ujmy, a náhradu škody vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/1/2012, v zmysle ktorého bola podpísaná aj plná moc ...“ Dala do pozornosti súdu, že ako žiadateľka nedisponuje žiadnou inou plnou mocou ani rozhodnutím centra, na základe ktorých by ju označená advokátka mala zastupovať pred Krajským súdom v Košiciach v odvolacom konaní. Namietala, že tvrdenie správneho orgánu, že táto advokátka bola ním určená aj v konaní pred Krajským súdom v Košiciach je nepravdivé a v rozpore s ustanovením § 110 ods.1 SSP, podľa ktorého: „ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie atď...“, nakoľko v ňou podpísanej plnej moci sa neuvádza, že je ustanovená na celé konanie a neuvádza sa to ani v rozhodnutí centra. Správny orgán - žalovaný zrejme chcel poukázať takto na „svoju šikovnosť“, že v tomto prípade určil advokáta 6 mesiacov od vynesenia rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves. Čo sa týka argumentácie žalovaného o zrejmej bezúspešnosti sporu, žalobkyňa tvrdila, že táto neobstojí, pretože o tejto bezúspešnosti sporu bol správny orgán poučený, resp. upozornený a usmernený, čo je bezúspešnosť sporu už v iných rozhodnutiach správnych súdov. Poukázala na to, že v tomto prípade požiadala žalovaného o poskytnutie právnej pomoci, a to konkrétne vo veci dovolania, teda vo veci, ktorej povaha vylučuje zrejmu bezúspešnosť sporu pre účely poskytovania právnej pomoci podľa zákona o bezplatnej právnej pomoci. Rozhodnutie žalovaného o nepriznaní jej nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o bezplatnej právnej pomoci podľa jej názoru predstavuje obmedzenie jej práva na súdnu a inú právnu pomoc, ktorá je garantovaná ústavou a preto je potrebné brať do úvahy článok 13 Ústavy SR tak, aby do tohto jej práva bolo zasiahnuté skutočne len v nevyhnutnej miere a vždy v súlade so zákonom. Tvrdila, že správny orgán sa dostatočne nevenoval jej podanej žiadosti a to zrejme z dôvodu, „že je pracovne zaneprázdnený telefonátmi s určenými advokátmi a s ich usmerňovaním, ako majú títo postupovať ďalej, resp. nepostupovať.“ Tvrdila, že správny orgán sa vôbec nezaoberal jej žiadosťou a len tým, čo bolo a ako to „zakryť“. Pokiaľ ide o žalobné dôvody tak namietala, že napadnuté rozhodnutie žalovaného:

- vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods.1 písm.c) SSP),
- je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov (§ 191 ods.1 písm.d) SSP),
- zistenie skutkového stavu orgánu verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci (§ 191 ods.1 písm.e) SSP),

- skutkový stav, ktorý za orgán verejnej správy na základe napadnutého rozhodnutia v rozpore s administratívnymi spismi, alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods.1 písm.f) SSP),
- došlo k podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré má za následok vydanie nezákonného rozhodnutia (§ 191 ods.1 písm.g) SSP).

Navrhla vykonať dôkazy v zmysle žaloby a žiadala o nariadenie pojednávania vo veci. Zotrvala na tom, aby súd v celom rozsahu predmetné rozhodnutie zrušil ako nezákonné a vrátil žalovanému vec na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnila úplnú náhradu trov konania.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 10.01.2020 navrhol, aby správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Mal za to, že žalobcom napadnuté rozhodnutie o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci, vrátane nároku na predbežné poskytnutie právnej pomoci je zákonné a v celom rozsahu zotrval na skutkových a právnych záveroch uvedených v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobkyne uviedol, že rozhodnutím žalovaného, číslo spisu: KaPO 4N 14976/2017-3725/2018 zo dňa 11.01.2018 bola na zastupovanie žalobkyne v právnej veci o ochranu osobnosti, náhradu nemajetkovej ujmy a náhradu škody vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/1/2012 určená advokátka M.. O.. Z logického výkladu formulácie predmetného výroku je jasné, že žalovaný priznáva právnu pomoc v právnej veci až do jej právoplatného skončenia, či už rozhodnutím súdu prvej alebo druhej inštancie. Rovnako to bolo aj v predmetnom prípade, kedy bola žalobkyni priznaná právna pomoc do právoplatného skončenia jej sporu, ktorý bol v tomto prípade právoplatne skončený rozhodnutím súdu druhej inštancie. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa bola v čase doručovania rozhodnutia súdu druhej inštancie zastúpená advokátom, a teda jej námietky vo vzťahu k nesprávne doručovaniu predmetného rozhodnutia neobstoja. Vo vzťahu k vyjadreniam žalobkyne o posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu žalovaný poukázal na ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z.z., podľa ktorého pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. Dané ustanovenie neobsahuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí žalovaný pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má žalovaný povinnosť prihliadať vždy. Nakoľko v danom prípade právo žiadateľky na podanie mimoriadneho opravného prostriedku, dovolania, zaniklo uplynutím času, má žalovaný za to, že vec, s ktorou sa žalobkyňa na žalovaného obrátila, je zrejme bezúspešná a preto žalobkyni nebol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci.

8. Žalobkyňa v replike zo dňa 10.03.2020 poukázala na to, že žalovaný sa vôbec nevyjadril k podanej správnej žalobe a vo svojom vyjadrení len opätovne stručne uvádza to čo uviedol aj vo svojom rozhodnutí. Podľa nej neobstojí to, čo uviedol žalovaný v bode 2/ jeho vyjadrenia k žalobe a to z dôvodu, že ako právnická kancelária by mal ovládať platný Správny súdny poriadok - ustanovenie § 73. Aj podľa judikátu Najvyššieho súdu SR by mal vo svojom rozhodnutí žalovaný uviesť jasne pred akým súdom a v akej právnej veci jej bol určený advokát. Sám žalovaný potvrdil ako to z obsahu vyjadrenia vyplýva, že žalobkyňa spĺňala podmienky právneho zastúpenia pre dovolacie konanie a potvrdil aj jej argumentáciu, pokiaľ ide o formuláciu predmetného výroku, t.j. že priznáva právnu pomoc v právnej veci až do jej právoplatného skončenia, iba to zabudol žalovaný uviesť vo výroku napadnutého rozhodnutia. Poukázala na to, že v zmysle platnej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Správneho súdneho poriadku, ako aj ak nie je v rozhodnutí žalovaného a v udelenej plnej moci uvedené slovíčko „pre celé konanie a do právoplatného skončenia právnej veci“, tak toto rozhodnutie, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR, plnomocenstvo platí iba v časti vydaného rozhodnutia, t.z. že iba pred Okresným súdom Spišská Nová Ves a takto bola aj udelená plná moc určenej advokátke. Čo sa týka tvrdení žalovaného v bode 3 vyjadrenia žalovaného k žalobe týkajúce sa toho, či právo nezaniklo plynutím času, tak toto podľa jej názoru neobstojí, a to z dôvodu, že Okresný súd Spišská Nová Ves doručoval ten istý rozsudok niekoľkokrát a žalovaný preto nemal dostatočne zistený skutočný stav tejto samotnej právnej veci, a ani sa o to nesnažil. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného v bode 4 vyjadrenia, týkajúcej sa otázky zrejmej bezúspešnosti sporu, tvrdila, že Najvyšší súd SR už viacnásobne judikoval v svojich rozhodnutiach, že v jej prípade na základe lekárskeho potvrdení, ktoré predložila preukázateľne došlo k ublíženiu na zdraví, pričom žalovaný až pri žiadosti o právne zastúpenie prišiel na to, že má ísť o zrejme bezúspešný spor. Namietala, že žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia, ako aj vo vyjadrení k žalobe, opomenul uviesť, že v predmetnom spore boli dvaja účastníci konania, kde jednému účastníkovi - L.. A. N. (ide o jej manžela) žalovaný priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci a jej ako druhej účastníčke sporu

už táto priznaná nebola, čo považuje za veľmi zaujímavé právne posúdenie jej žiadosti žalovaným, keďže sa jedná o dvoch účastníkov v jednom spore s rovnakým predmetom sporu. Zotrvávala v celom rozsahu na svojich všetkých písomných podaniach ako aj podanej žalobe a navrhla, aby súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

9. Žalovaný sa k podanej replike duplikou nevyjadril napriek tomu, že replika spolu s výzvou súdu mu bola doručená dňa 03.04.2020.

10. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. SSP, rozhodujúc o všeobecnej správnej žalobe, po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj po oboznámení sa s úplným administratívnym spisom správneho orgánu, na nariadenom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 17.09.2020 dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná, a preto túto podľa § 190 SSP zamietol.

11. Vzhľadom na neprítomnosť žalobkyne a neprítomnosť zástupcu žalovaného na nariadenom pojednávaní súd v súlade s ustanovením § 114 SSP konal v neprítomnosti účastníkov konania, vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vo veci rozhodol rozsudkom.

12. Podľa § 114 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (SSP), ak sa riadne predvolaní účastníci konania alebo ich zástupcovia na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať a rozhodnúť v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

13. Podľa § 115 SSP pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov alebo z dôvodov uskutočnenia neverejnej porady a vyhotovenia výroku rozhodnutia správneho súdu. Správny súd môže odročiť pojednávanie aj vtedy, ak to účastníci konania zhodne navrhnu.

14. Uvedená právna úprava odročenia pojednávania si kladie za cieľ zabrániť procesným obštrukciám využívaným účastníkmi konania na často aj opakované odročovanie pojednávania, ktoré sa v mnohých prípadoch ukáže ako nedôvodné. Zákonodarcu zdôraznil, že vo väzbe na okolnosti konkrétneho prípadu je ponechané na úvahu správneho súdu, či procesnú možnosť odročenia pojednávania vo vzťahu k účastníkovi konania využije alebo nie, pričom je však povinný vždy skúmať, či na strane účastníka konania existujú dôležité dôvody pre odročenie pojednávania, pretože v opačnom prípade by mohlo dôjsť k porušeniu základných procesných práv účastníka správneho konania. V prípade, ak súd zistí, že sa na pojednávanie nedostavil účastník konania, ktorý nie je na celé konanie alebo pojednávanie zastúpený a účastník má včas doručené predvolanie na pojednávanie, pričom správny súd ním uvádzané dôvody odročenia nepovažuje za dôležité, alebo preukázané, správny súd uznesením o vedení konania, ktoré vyhlási a poznamená v zápisnici o vedení konania, rozhodne, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti tohto účastníka konania.

15. Správny súd konštatoval, že predvolanie na pojednávanie bolo žalobkyni doručené včas, dňa 28.08.2020 a táto sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnila. Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a to elektronickým podaním zo dňa 28.08.2020 doručeným súdu 02.09.2020 s tým, že nežiadal odročiť pojednávanie a súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti.

16. Správny súd dáva do pozornosti, že nie je súdom skutkovým, ale jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi, resp. s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či obsahuje zákonné náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade tak s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu preskúmaného rozhodnutia.

17. Na základe podanej správnej žaloby správny súd v tejto veci posudzoval zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný ako príslušný správny orgán, rozhodujúc o žiadosti žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci a zastupovania v rámci súdneho konania týkajúceho sa podania dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018, žalobkyni nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci vrátane nároku na predbežné poskytnutie právnej pomoci, čo odôvodnil tým, že vo veci, s ktorou sa žiadateľka na centrum obrátila, nebola vylúčená

zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci a nesplnenie hoci len jednej z týchto podmienok má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Žalovaný zrejmu bezúspešnosť sporu vyvodil zo skutočnosti, že žalobkyňa zmeškala lehotu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania (lehotu na podanie dovolania jej uplynula dňa 25.03.2019). Navyše žalobkyňa doručila vyplnené predpísané tlačivo spolu s požadovanými dokladmi a časťou požadovaných údajov a vyjadrení žalovanému až 12.04.2019.

18. Podľa § 2 ods.1 a 2 zákona SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 6 ods.2 písm.a) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

20. Podľa § 135 ods.1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 177 ods.1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

22. Podľa § 178 ods.1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

23. Podľa § 3 ods.1 zákona č. 327/2005 Z.z. č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“), tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci:

- a) v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddžžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“),
- b) v cezhraničných sporoch v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach a v rodinnoprávných veciach,
- c) v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení a v týchto veciach aj v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky,
- d) oznamovateľovi protispoločenskej činnosti v konaniach súvisiacich s podaním oznámenia okrem trestného konania a konania o správnom delikte, a
- e) osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu v konaniach súvisiacich s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

24. Podľa § 4 ods.1 písm.a) zákona poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytované právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

25. Podľa § 6 ods.1 zákona poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak:

- a) jej príjem nepresiahne 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu, a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

26. Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremĺčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

27. Podľa § 10 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosť uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

28. Podľa § 10 ods.5 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

29. Podľa § 11 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci. O predbežnom poskytnutí právnej pomoci centrum rozhodne bez zbytočného odkladu ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

30. Podľa § 419 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

31. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

32. Podľa § 421 ods.1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

33. Podľa § 421 ods.2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm.a) až n).

34. Podľa § 427 ods.1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

35. Podľa § 427 ods.2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

36. Podľa § 121 ods.1 CSP, lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

37. Podľa § 121 ods.2 CSP, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

38. Podľa § 121 ods.3 CSP, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

39. Podľa § 121 ods.4 CSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

40. Podľa § 121 ods.5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

41. Podľa § 92 ods.1 CSP, zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udolí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony.

42. Podľa § 92 ods.2 CSP, splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

43. Podľa § 110 ods.1 CSP, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

44. Správny súd z obsahu súdneho ako aj obsahu administratívneho spisu konštatuje, že v preskúmanej veci je spornou otázkou posúdenia, či v právnej veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018 je možné vo vzťahu k žalobkyni s prihliadnutím na plynutie lehoty na podanie dovolania konštatovať zrejmú bezúspešnosť, ktorá ju vylučuje z poskytnutia predbežnej právnej pomoci a právnej pomoci poskytovanej žalovaným podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

45. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu predloženého žalovaným vyplýva, že žalobkyňa písomným podaním zo dňa 04.03.2019 doručeným žalovanému dňa 11.03.2019 označeným: „Žiadosť o určenie kvalifikovaného právneho zástupcu z radov advokátov pre Dovolacie konanie“ žiadala žalovaného o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/437/2017 zo dňa 12. decembra 2018. Z obsahu tohto podania nevyplýva zaslanie príloh a žiadne prílohy k podaniu ani pripojené nie sú. Keďže žiadosť nebola podaná na predpísanom tlačive, a zároveň žiadateľka nepredložila žiaden doklad preukazujúci splnenie podmienok na poskytovanie právnej pomoci, žalovaný rozhodnutím zo dňa 15.03.2019 č. spisu KaPO/12245/2019, ČRZ: 37333/2019 prerušilo správne konanie, a zároveň vyzvalo žalobkyňu na predloženie tlačiva žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, ktoré jej centrum zaslalo v prílohe a na predloženie vo výzve požadovaných dokladov, údajov a vyjadrení v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Žalobkyňa toto rozhodnutie prevzala 01.04.2019. Vyplnené tlačivo žiadosti o poskytnutie právnej pomoci spolu s požadovanými dokladmi a časťou požadovaných údajov a vyjadrení spolu so sprievodným listom zo dňa 06.04.2019 bolo centru doručené dňa 12.04.2019. Žalobkyňa zároveň spolu s doložením tlačiva žiadosti požiadala aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že jej hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty na podanie dovolania proti predmetnému rozsudku, ktorá uplynie dňa 25.04.2019. V spise žalovaného sa nachádza aj záznam z telefonického rozhovoru s advokátkou M. O. O. zo dňa 16.04.2019, ktorá mu oznámila, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018 jej

bol ako právnej zástupkyňou žalobkyne doručený dňa 24.01.2019, o čom centru zaslala aj doklad z jej elektronickej schránky s tým, že tento rozsudok dňa 29.01.2019 odoslala žalobkyňu. Advokátka M.. O. O. následne doručila žalovanému dňa 17.04.2019 potvrdenie o doručení rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/437/2017-229 zo dňa 12.12.2018 do jej elektronickej schránky dňa 24.01.2019. Okrem toho je v spise žalovaného aj záznam z telefonického rozhovoru s pracovníčkou Informačného centra Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17.04.2019, ktorá žalovanému oznámila, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 4C/ 1/2012-169 zo dňa 27.07.2017 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/437/2017- 229 zo dňa 12.12.2018 nadobudli právoplatnosť dňa 29.01.2019. Následne žalovaný vo veci rozhodol preskúmaným rozhodnutím zo dňa 18.04.2019 číslo spisu: KaPO/12245/2019, ČRZ: 56656/2019.

46. Správny súd zdôrazňuje, že ak podľa § 3 ods.1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi predmet žiadosti o nároku na poskytnutie právnej pomoci je v súlade s pôsobnosťou centra právnej pomoci, v konaní podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi je pre priznanie nároku na poskytnutie takejto pomoci nevyhnutne potrebné preukázať, aby žiadateľ o právnu pomoc splnil kumulatívnym spôsobom všetky zákonom stanovené podmienky pre priznanie takéhoto nároku vyplývajúce predovšetkým z ustanovenia § 4, § 6 ods.1, § 6a a § 8 označeného zákona. Jednou z daných právnych podmienok je teda aj preukázanie skutočností, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu.

47. Je preto potrebné zdôrazniť, že Centrum, ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci sa musí otázkou zrejmej bezúspešnosti sporu zaoberať, pretože bez splnenia podmienky, že nejde o „zrejmu bezúspešnosť sporu“, nemožno požadovaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, aj keby splnil ďalšie dve podmienky (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22.08.2012).

48. Ustanovenie § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má centrum prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 z 22.08.2012).

49. Z uvedeného vyplýva, že pre nenaplnenie požiadavky podľa § 6 ods.1 písm.b) zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola taká jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá sama o sebe nevyklučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa označeného zákona. Treba mať na zreteli, že rozhodovanie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi predstavuje obmedzenie práva na súdnu a inú právnu pomoc garantovaného ústavou, preto je nanajvýš nutné brať do úvahy čl. 13 Ústavy SR tak, aby do tohto práva bolo zasiahnuté skutočne len v nevyhnutnej miere a vždy v súlade so zákonom.

50. Aj zákonodarca v dôvodovej správe k zák. č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi uviedol, že pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliada len na formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa. Keďže by však nebolo žiadúce, aby zodpovedný orgán prejedlikoval možný výsledok sporu z vecnej stránky a tým zasahoval do právomoci súdu, zamietnutie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci z tohto dôvodu bude prijateľné iba v zrejmych prípadoch, napr. uplynutie prekluzívnej lehoty (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/55/2016 zo dňa 28.03.2018).

51. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že postup žalovaného pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia bol v súlade so zákonom a aj samotné rozhodnutie žalovaného zodpovedá príslušným ustanoveniam zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

52. Z obsahu žalobkyňou predložených listinných dôkazov ako aj obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že zrejma bezúspešnosť sporu vo veci podania dovolania proti vyššie označenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach je jednoznačná a to už po zbežnom posúdení veci, a tento

záver o úspechu bol prijatý žalovaným správne. Súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia žalovaného a to, že v predmetnom spore vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves bola na zastupovanie žalobkyne určená advokátka M.. O. O. a teda žalovaný jej priznal právnu pomoc v právnej veci až do jej právoplatného skončenia, či už rozhodnutím súdu prvej alebo druhej inštancie. Rozsudok odvolacieho súdu bol doručovaný ustanovenej právnej zástupkyňi žalobkyne a dvojmesačná lehota na podanie dovolania začala žalobkyňi plynúť od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu (§ 427 ods.1 CSP). V tomto prípade týmto oprávneným subjektom v zmysle vyššie citované ustanovenie § 110 ods.1 CSP bola v čase doručovania tohto rozsudku označená právna zástupkyňa žalobkyne M.. O. O., ktorá mala splnomocnenie od žalobkyne na celé konanie a preto nebolo povinnosťou súdu rozsudok doručovať aj žalobkyňi. Čo sa týka rozsahu udeleného splnomocnenia žalobkyňou právnej zástupkyňi tak v plnomocenstve zo dňa 02.05.2018, s obsahom ktorého sa súd oboznámil pred rozhodnutím vo veci je uvedené, že žalobkyňa splnomocňuje advokátku M.. O. O. „na zastupovanie v konaní pred súdom v právnej veci o ochranu osobnosti, náhradu nemajetkovej ujmy a náhradu škody vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/1/2012.“ Z formulácie tohto plnomocenstva, ktoré udelila žalobkyňa právnej zástupkyňi, je zrejmé, že žalobkyňa udelila toto plnomocenstvo právnej zástupkyňi v rozsahu na celé konanie, t.j. aj vrátane odvolacieho konania vychádzajúc z ustanovenia § 92 CSP, z ktorého vyplýva, že splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť a zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa bola v čase doručovania rozhodnutia súdu druhej inštancie zastúpená advokátom, a teda jej námietky vo vzťahu k nesprávne doručovaniu predmetného rozhodnutia neobstoja. Nakoľko právo žiadateľky na podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania zaniklo uplynutím času tak žalovaný správne uzavrel, že vec, s ktorou sa žalobkyňa na neho obrátila, je zrejme bezúspešná a preto žalobkyňi nebol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci vrátane nároku na poskytovanie predbežnej právnej pomoci (§ 8, 11 ods.1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

53. Z vyššie uvedených dôvodov súd po dôkladnom zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností a na ich základe v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 190 SSP žalobu jednomyseľne (§ 139 ods.4 SSP) ako nedôvodnú zamietol.

54. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods.1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobkyňa nemala v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobkyňi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Krajskom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti, alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm.g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, ak nemá sám vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.